

[Erhard Jakobsen.]

frontationer af en sådan art, at det givetvis er til skade for den almindelige opfattelse i befolkningen, at forholdet til udviklingslandene dermed vanskeliggør befolkningens accept af den førte EF-politik. Forhold af denne art har været omtalt i den danske presse i forbindelse med Ghanas optræden over for et dansk firma. Som det vil være ministeren bekendt, har sagen også været behandlet i Europa-Parlamentet. Fra flere sider fremkom der et ønske om, at Kommissionen for fremtiden burde indføre bestemmelser om behandling af retslige konflikter. I sine afsluttende bemærkninger oplyste det ansvarlige medlem af Kommissionen, hr. Cheysson, at Kommissionen i sin tid foreslog, at der burde være bemyndigelse for Kommissionen til at indføre bestemmelser om den juridiske behandling af eventuelle stridsspørgsmål af den art, som for nylig har foreligget i Ghana. Kommissionen oplyste i den forbindelse, at det var de ni landes regeringer, herunder den danske regering, der havde modsat sig en sådan ordning.

Jeg vil være interesseret i også at modtage en vurdering af problemets omfang samt oplysninger om de overvejelser, som regeringen måtte have gjort sig med hensyn til, hvorledes en løsning bedst kan søges fremmet inden for EF.

Af *Steen Folke* (VS) til socialministeren (21/1 77):

»Kan ministeren oplyse, om en af hensigterne med bistandsloven har været at sikre sig imod aktioner inden for den sociale sektor – f. eks. imod forældreaktioner mod forringelser på daginstitutionsområdet – og om hun finder det acceptabelt, at Københavns socialborgmester forsøger at bekæmpe betalingsboycot ved hjælp af § 7, stk. 2, i bistandsloven?«

(Spm. nr. 239).

Begrundelse.

I bistandslovens § 7, der handler om betaling for bistand, hedder det i stk. 2: »Betalingen inddrives efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter«. Socialborgmester Pelle Jarmer meddelte den 28. december 1976, at han agtede at inddrive de beløb, som af de aktionerende forældre er indbetalt på spærret konto, ved hjælp af denne paragrafs bestemmelser.

Den 29. december udsendtes rykkere fra Københavns skattedirektorat.

Noget tyder på, at Pelle Jarmer havde håbet på, at alene truslerne og de udsendte rykker-skrivelser ville have fået forældrene til at opgive betalingsboycotten. I alt fald er der ikke foretaget yderligere skridt for at inddrive pengene. Men under alle omstændigheder ser bistandslovens bestemmelser ud til at være velegnede til at bekæmpe aktioner inden for den sociale sektor.

Af *Jørgen Junior* (FP) til socialministeren (21/1 77):

»Vil ministeren omgående gribe ind for at få ændret de helt uacceptable forhold på visse københavnske plejehjem og hospitaler?«

(Spm. nr. 248).

Begrundelse.

Fremskridtspartiet kan ikke acceptere forholdene, som de er nu, og tror heller ikke, at andre af folketingets medlemmer kan. Omgående initiativer må derfor tages af folketinget.

Evner socialministeren ikke at rette på den fejlslagne socialdemokratiske planlægning på området, har fremskridtspartiet forslag til forbedringer. Det eneste rigtige er, at folketingets partier i fællesskab får løst dette problem og skaber menneskeverdige tilstande for de forsumte, ældre medborgere på disse institutioner.

Af *Wilhelm* (VS) til arbejdsministeren (21/1 77):

»Hvilke initiativer kan ministeren forventes at tage for at dæmme op imod private virksomheders udnyttelse af beskæftigelsessituationen og misbrug af arbejdsløshedsforsikringen til at foretage pro forma-fyringer i titusindvis, således som det nu en gang er sket omkring jul og nytår?«

(Spm. nr. 247).

Begrundelse.

De senest offentliggjorte arbejdsløshedstal viser klart, at virksomhederne i stor udstrækning har benyttet sig af pro forma-fyringer omkring jul og nytår. Med pro forma-fyringer menes afskedigelser fra job, som man på forhånd véd, skal genbesættes efter 1–2 uger, og som man oven i købet regner med i almindelig-